

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.301/2024/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. év március hó 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás bűntette miatt vádlott III.r. vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. május 28. napján kelt 401.B.404/2023/40. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.400,- (nyolcezer-négyszáz) Ft büntügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2024. május 28. napján tartott előkészítő ülésen meghozott 401.B.404/2023/40. számú ítéletében vádlott III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett lopás bűntettében [Btk. 370. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) alpont], ezért őt 6 hónap, börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre függesztette fel. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült büntügyi költség egy részének megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a szabadságvesztés súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.625/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

[4] Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása perrendszerű volt, a törvényszék az előkészítő ülésen hozott végzésében a jogszabályoknak megfelelően fogadta el a vádlott beismerő nyilatkozatát, indokolási kötelezettségének eleget tett, a tényállás alapján a cselekmény minősítése törvényes.

[5] Tévedett ugyanakkor a büntetés tartamának meghatározásakor. Az ügyészi álláspont szerint a generális minimumhoz közeli tartamban kiszabott szabadságvesztés olyan méltányos, amely a vádlott beismerése mellett is ellenkezik a büntetési célokkal. Kiemelte, hogy a vádlott büntetett előélete mellett három másik - ugyancsak vagyon elleni - bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt állt az elkövetéskor és az azt megelőző két éven belül szabálysértési felelősséget is megállapították.

[6] Észrevételezte, hogy az törvényszék nem tért ki annak megindokolására, hogy miért tért el a vád szerinti, az ügyészség által megállapított mértéktől.

[7] A büntetés súlyosítása szükségessége körében az elsőfokú ügyészi fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta. A kerületi ügyészség álláspontja szerint a büntetett előéletű és számos más büntetőeljárás hatálya alatt álló vádlott számára az, hogy hosszabb időn keresztül állt a büntetőeljárás hatálya alatt, a folyamatban lévő számos más eljárásra is tekintettel önmagában lelki terhet nem jelentett és egyebekben az időmúlás a büntethetőség elévülési idejét nem közelítette meg, így az időmúlás enyhítő körülményként figyelembe venni nem lehet. Súlyosító körülményként hivatkozott továbbá arra, hogy elkövetését megelőző 2 éven belül tulajdon elleni szabálysértés miatt a vádlott szabálysértési felelősségét megállapították. Enyhítő körülményként merülhet fel, hogy a lopással okozott kár a szabálysértés szabálysértési értékhatárt csak csekély mértékben haladta meg.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a büntetés kiszabása körében akként változtassa meg, hogy a szabadságvesztés mértékét emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[9] vádlott III.r. vádlott védője írásbeli észrevételében az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte.

[10] Álláspontja szerint az ügyészi fellebbezés a büntetés kiszabási körülmények tekintetében téves érvelést tartalmaz, az elsőfokú bíróság mind az időmúlást, mind a beismerést indokoltan vette figyelembe enyhítő körülményként.

[11] A védő utalt arra is, hogy a védence azóta munkát vállalt, életkörülményei rendeződtek.

[12] A rendelkezésre álló adatok a kiszabott büntetés lényeges súlyosítását nem indokolják, ezért az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte.

[13] A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést a Be. 598. § (5) bekezdés alapján - védői indítványra - nyilvános ülésen bírálta el.

[14] A nyilvános ülésen a védő felszólalásában az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal szemben hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helytállóan megállapítva, azokat súlyuknak megfelelően értékelte. További enyhítő körülményként a

bűncselekményi értékhatárhoz közeli elkövetési értéket kérte figyelembe venni és az ügyészi fellebbezés elutasítása mellett az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta.

[15] Az ítéltábla a vádlott terhére bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[16] Az elsőfokú bíróság előkészítő ülésen a terhelt bűnösségét beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § alapján elfogadva hozta meg az ítéletet.

[17] A bűnösség elismerésének elfogadása esetén az 580. § (2) a) és b) pontja értelmében a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek.

[18] Jelen esetben az ügyészi fellebbezés a kiszabott büntetés súlyosítását célozta.

[19] Tekintettel arra, hogy az ügyész fellebbezését kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentette be, a másodfokú bíróság az 590. § (3) bekezdés alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve a részét bírálta felül.

[20] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján a felülbírálat kiterjedt azon eljárási szabályok betartására, amelynek megsértése esetén a 607. § (1), a 608. § (1) illetve a 609.§ (1) bekezdés alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre - ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni -, a bűncselekmény minősítésére, és az 590.§ (7) bekezdés előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

[21] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta a perorvoslattal támadott ítélet megalapozottságát és határozatát ezért az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdés alapján jelentették be.

[22] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék eljárását a jogszabályoknak megfelelően folytatta le, nem vétett az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási hibát, erre az eljárás résztvevői nem is hivatkoztak.

[23] A Be. 504. § (2) bekezdés a) - c) pontjában szabályozott perrendi feltételek megvalósulása mellett törvényesen fogadta el a III.r. vádlott bűnösségét beismerő nyilatkozatát előkészítő ülésen, majd ítéletében a 562. §. (2) és (4) bekezdésben foglaltakra figyelemmel a szükséges mértékben indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[24] A vádlott bűnösségének megállapítása vádirati tényállást alapul véve törvényes, nem merült fel olyan körülmény, amely a felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná, büntethetőségi akadályt másodfokú bíróság nem észlelt.

[25] A cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak, annak indokolását (3. o. utolsó, 4.o. első bekezdés) az ítéltábla mellőzi, ehelyett megállapítja, hogy az ítéleti minősítés helytálló, mert a tényállás - egyezően a váddal - tartalmazza bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, a lopás büntette tényállásának ténybeli alapjait.

[26] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabását meghatározó enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[27] A törvényi középértéktől való eltérést a beismerő vallomás, a tárgyalásról lemondás és az időmúlás kellően indokolta. Szemben az ügyészi állásponttal az állandó bírói gyakorlat az elkövetés óta eltelt hosszabb időt a vádlott személyétől függetlenül büntetést befolyásoló tárgyi körülménynek tekinti, minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhíti néként értékelhető (56/20007.BK vélemény III/10.). Ehhez képest a 2021. áprilisában elkövetett kis tárgyi súlyú bűncselekmény 2024. május 28. napján történő elbírálása indokoltá teszi az időmúlást enyhítő körülményként figyelembe venni.

[28] Helytállóan hivatkozott arra a kerületi ügyészség és a védő, hogy további enyhítő körülmény, miszerint az okozott kár a minősítést megalapozó értékhatárt alig haladja meg (III/4.).

[29] Figyelemmel arra, hogy a bíróság a vádlott büntetett előéletét és a vele szembeni büntetőeljárások tényét súlyosító körülményként értékelte, a szabálysértési eljárást további súlyosító körülményként nem indokolt figyelembe venni.

[30] Az elsőfokú bíróság a 2023. októberében benyújtott vádiratban tárgyalásról lemondás esetén indítványozott egyévi szabadságvesztés tartamától nem jelentős mértékben tért el a vádlott javára, az általa meghatározott tartam - figyelemmel a másodfokú eljárás miatti további időmúlásra is - megfelelő, annak súlyosítása nem indokolt.

[31] Az ügyészség alaptalanul sérelmezte az ügyészi indítványban foglalt büntetéstől való eltérés indokolásának elmaradását. A Be. 565. §. (2) bekezdés szerint, ha a bíróság a bűnösséget elismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el, nem szabhat ki hátrányosabb büntetést, illetve nem alkalmaz hátrányosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve az ügyészi indítvány tartalmaz. A bíróságnak az ettől eltérő, enyhébb büntetés kiszabására sem a bűnösség beismerésére vonatkozó Be 504.§, sem az általános szabályok (Be 451.§) szerint nincs külön indokolási kötelezettsége.

[32] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztéséről az elsőfokú bíróság törvényesen és indokoltan döntött, annak a törvényi minimumhoz közeli időtartamban történő meghatározása is helytálló.

[33] Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.15.) határozata megállapítja, hogy az alaptörvényből fakadó alkotmányos követelmény, miszerint a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról rendelkezzen.

[34] Az elsőfokú bíróság e kötelezettségének nem tett eleget, ezért az előzetes mentesítés esetleges alkalmazásának kötelező vizsgálatát a másodfokú bíróság végezte el az alábbiak szerint:

[35] A Btk. 102.§ (1) bekezdés szerint a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság az ügydöntő határozatban előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. Az érdekesség fogalmát, annak tartalmát a jogalkotó nem határozta meg, a fogalom valóságos tartalmát a bírói gyakorlat munkálta ki. Eszerint az érdemesség vizsgálatánál különösen az elkövető személyét, életvitelét, a bűncselekmény tárgyi súlyát, jellegét, az elkövetés körülményeit és motívumait kell értékelni (EBH 1986.92., BH1983.221.). Az ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes mentesítésben részesítést olyan körülmények is megalapozhatják, amelyeket a bíróság a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként vagy pedig olyan tényezőként értékelt, amelyek kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését indokoltta tette. Az eljárás során feltárt enyhítő körülmények, a beismerés és időmúlás, valamint a bűncselekmény kisebb tárgyi súlya még a mentesítésre nem ad okot, és figyelemmel a vádlott előéletére és arra, hogy vele szemben az elkövetés óta is több büntetőeljárás van folyamatban az ítéltábla álláspontja szerint a vádlott az előzetes mentesítésben részesítésre nem érdemes.

[36] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó -rendelkezései törvényesek.

[37] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[38] A másodfokú eljárásban védői díjjal felmerült bűnügyi költséget az ügyészi fellebbezés eredménytelen voltára tekintettel a Be. 613.§ (2) bekezdés b) pont alapján az állam viseli.

[39] Az ítéltábla felhívja az elsőfokú bíróságot arra, hogy a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014.(XII.23.) OBH utasítás a határozatokkal szembeni formai követelményeket meghatározó 27/A. § (3) és (13) bekezdésben írtakra, eszerint a határozaton fel kell tüntetni az oldalszámot arab számmal, továbbá a határozat szövegének bekezdéseit sorszámmal kell ellátni.

Budapest, 2025. év március hó 25. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 401.B.404/2023/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.301/2024/11. számú végzése folytán 2025. március 25. napján jogerőre emelkedett.

Fővárosi Ítéltábla
2.Bf.301/2024/11-II.

6

Budapest, 2025. év március hó 25. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke